

Sevgili İzmir abicim,

Her ne kadar Cem Uğur Köksal'a abi deme dediyse de ilişkimizin abi olarak başladığı insanlara hayat boyu abi demek

dışında hitap zor oluyor,daha önemlisi içimden böyle geldiği için daha değerli.

Güzel cümlelerinin hepsine gönülden çok çok teşekkürler. Hakikaten 6 yaşında başlayıp 2 yıl öncesine top oynadım ve bundan çok zevk aldım.

Ufak çocukların maçını seyretmekle Real Madrid'i seyretmek arasında temelde pek fark yok.

Topla ilgili iki

anektodumu anlatmadan önce futbol aşıkları grubuna dahil olmayı fazlasıyla hak eden sınıf arkadaşım

Atila Eralp'i hatırlatmak isterim. Atila'nın fiilen top oynaması dışında Tarsus'dan Sencer Ayata ile birlikte

Ankara ve İstanbul'a hafta sonu maçlara gidecek kadar çılgındırlar. Her ikiside benim gibi fanatik cimbohludur.

Atila ile birlikte TT Arena'da GS maçlarına gitmeye devam ediyoruz.

1.Tarsus'da bir okul maçından yürüyerek tek başıma okula normal kıyafetle dönerken iki ortaokul yaşlarında çocuk

birbirlerine " bu gollejin 6. numarası" diye fısıldaşdıklarında kendimi meşhur futbolcusu zannetmiştim.

2. Kanka sınıf arkadaşım Aydın Koç ODTÜ'yü bitirdikten sonra Eindhoven'e master'a gitti.Orada canlı ve/veya TV'den

Cruyff'ın maçlarını izlemiş. Bana " Senin Tarsus'da attığın çalımların aynısı Cruyff atıyor ama o onsekiz içinde de atıyor" diye yazmıştı.

Eh o kadar aramızda fark olsun.

Zoom'da görüşebilmek ümidiyle çok selam ve sevgilerimle

Nur ALTINÖRS '65